

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۹/۱۵

صمیم

بسم الله الرحمن الرحيم

پاکستان او اسرائیل

(یوه لنډه تاریخچه او تقابلي کتنه)

د نړۍ ډېری هېوادونه ملي هېوادونه (Nation States) دي چې خپلواک دولت او ډېر اتباع يې گډ هويت لري او د يو شمېر ځانگړتياوو له امله يوځای شوي لکه گډ ژبه، گډ نسل او داسې نور. په اوسني معاصره نړۍ کې دوه هېوادونه يوازې د مذهب په بنسټ جوړ شوي او وگړي يې د نړۍ له بېلابېلو برخو څخه ټول شوي او د مذهب په بنسټ، په غیر طبيعي ډول په يوه محدوده جغرافيه کې مېشت شوي دي. دا هېوادونه پاکستان او اسرائيل دي چې دواړه په شلمه پېړۍ کې هم مهاله کې جوړ شوي دي. تصادفاً دا دواړه هېوادونه يو بل سره ډېر مماثلت او گڼ مشابهتونه لري. يو لوی مشابهت يې دا دی چې د دوی له جوړېدو وروسته، گاونډيانو بڼه ورځ نه ده لېدلې. نورې مشابهتې بېلگې يې په لاندې ډول دي:

هېواد	پاکستان	اسرائيل
۱ د جوړښت کال	1947	1948
۲ د جوړښت ظاهري عامل:	مذهبي انگېزه (پاکستان کا مطلب کيا، لاله الله) د اسلام قلعه.	مذهبي انگېزه، يهوديت او د يهوديانو ستر کور او سلطنت
د جوړښت اصلي لامل:	لوی هند په ډېرو برخو وېشل.	د عربانو او ترکانو زور ماتول او دا هېوادونه په بي شميره برخو وېشل او کمزوری کول.
۳ جوړونکی هېواد:	برېتانيا	برېتانيا
۴ وگړي:	بنگاليان، پنجابيان او نور قومونه چې له مذهب پرته په خپلو کې هېڅ ډول ژبنيز او فرهنگي همغږي نه لري.	د يو مذهب لرونکي خلک له ټولې نړۍ څخه ټول شوي (دوه تابعيته ناقلين) چې نور هېڅ ډول ژبنيز او فرهنگي همغږي نه لري.
۵ د مذهب ټپکه داري:	د ټولې نړۍ د اسلام ټپکه دار (ځان د اسلام کلا بلل). سياسيون او نظاميان يې ټول سيکولر او پانگوال	د ټولې نړۍ د يهوديت ټپکه دار، خو مشران او سياسيون يې سيکولو او زاینستيان (Zoinist)
۶ ملاتړي او ملگري:	برېتانيا او لوېديز هېوادونه	برېتانيا او لوېديز هېوادونه
۷ ايتمي وسله	لري	لري
۸ اقتصاد	جگړه او جگړه ايزې پروژې، نيابتې تنظيمونه او نيابتې جگړې.	جگړه او جگړه ايزې پروژې او نيابتې جگړې.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خیر و لولئ

۹	تگلاره:	په سیمه کې د لوېدیزو هېوادونو (امریکه، برېتانیای، فرانسه، جرمني او نور) د گټو ساتنه. روسیه، هند او ایران په کنټرول کې ساتل.	په سیمه کې د لوېدیزو هېوادونو د فلسطینیان او د عربي هېوادونو اداره او کنټرول چې تېل او گاز لري.
۱۰	ګاونډیانو سره اړیکې او لانجې:	خپلو ټولو ګاونډیانو (هند، افغانستان او ایران) ته د سرخوړی لامل، او له ګاونډیانو سره د دښمنی او عدم حسن همجواری چلند. د هند نیم کشمیر باندې قبضه او تر اټکه پورې د افغانستان په خاوره خوله پټول او ګاونډیان بې ټیکاهه او بې ثباته کول. پاکستان هند سره تراوسه ۳ ځلې نېغ په نېغه جگړه کړې.	خپلو ټولو ګاونډیانو فلسطین، مصر، اردن، لبنان، سوریه سره د عدم حسن همجواری رویه او د هغوی خاوره لاندې کول. ګاونډیان ټکول او بې ثباته کول. فلسطینیان په محاصره او بند کې ساتل. اسرائیل ګاونډیانو په تل په جگړه کې ده چې دا لړۍ تراوسه روانه ده.

داچې د دې څېړنيزې مقالې او کره کتنې اصلي هدف د پاکستان د تاريخ او سياست ارزونه ده؛ ځکه د دې مقالې ډېره برخه پر پاکستاني موضوع تمرکز کوي چې آيا رښتيا پاکستان يو پاک او سپېڅلی هېواد دی او د هغو هندي مسلمانانو د ارمانونو او خوبونو تمثيل او تعبير دی او که نه؟

د پاکستان عمر ۷۷ کاله دی چې لويه برخه يې له ګاونډيانو سره په شخړو او ناندريو تېر شوی دی. له بده مرغه د لوی هند د وېش پر مهال، د هغه وخت د پوځ او نظامي شتمنيو يوه لويه برخه پاکستان ته په برخه ورسېده. برېتانويانو ځان ته وفادار فيودالان، پوځيان، بيوروکراتان او سياستوال ونازول او د پاکستان واگي يې ورته وسپارلې چې دوی ته ښه وفادار، خدمتگزار او د ډاډ وړ وو. دا خلک ستر زمکوال او فيودالان وو (د بېلگې په ډول د قريشي او مخدوم کورنۍ او داسې نور) چې دا اشرافيه (Elite class) تر اوسه د (Establishment) تر نامه لاندې په پاکستان واکمن او مسلط دي. بریتانويانو ته د وفادارو خلکو او کورنيو بشپړ مالومات ښاغلی سر ليليل هينري گريفن په خپل کتاب (The Chiefs of Punjab) کې ليکلي دي. بریتانويانو د پنجاب د اشرافيه د ښوونې او روزنې په موخه يو ځانگړی پوهنتون (Chief's College) جوړ کړی و چې اوس د (Aitchison College) په نامه يادېږي. د پاکستان ډېر پوځي او سياسي مشران هم د دې پوهنتون نه فارغ شوي دي. په پاکستان د ۷۷ کلونو په اوږدو کې د نيم نه ډېره موده، پوځي جنرالانو د کودتا له لارې نظامي واکمني کړې لکه جنرال ايوب خان، جنرال غلام محمد، جنرال سکندر میرزا، جنرال ضياالحق او جنرال مشرف چې هر جنرال شاوخوا ۱۰ کاله په واک کې پاتې شوی. په باقي پاتې لږه موده کې بياهم پوځ غیر مستقيم واکمني کړې چې دا ستره لويه تر اوسه روانه ده. واک عملاً د پوځ په لاس کې دی، يوازې نوم د جمهوريت او سياستوال کارول کېږي. په ټولټاکنو کې په ښکاره او علني درغلي کېږي او د خپلې خوښې سياسي گوندونه او کانديدان بريالی او واک ته رسول کېږي. که احيانا دا لاسپوڅي او گوډاگي سياستوال د سرغړونې جسارت وکړي؛ نو ترور، تبعيد او بنديان کېږي. وروستی بېلگه يې وزيراعظم عمران خان دی چې په بند کې پروت دی او گوند يې غير قانوني اعلان شوی. دا راز ښاغلی نواز شريف چې ۳ ځلې د پاکستان وزير اعظم ټاکل شوی و، هرځل د نوموړی حکومت د پوځ لخوا پرځول شوی او نوموړی لومړی بندي او بيا تبعيد ته اړ ایستل شوی. يو بل وزيراعظم چې په پاکستان کې ډېر محبوبيت او شهرت درلود، ذوالفقار علي بوټو و، چې حکومت يې ړنگ او نوموړی په غير عادلانه توگه محاکمه او پانسي شو. د نوموړی لور ښنظير بوټو چه هغه هم د پاکستان وزيراعظمه پاتې شوې، لومړی ډېر واک او بيا ترور شوه. پاکستان کې تر اوسه هېڅ يو سياسي گوند خپله قانوني موده نه ده بشپړه کړې.

د پاکستان وجه تسميه پاکوالی دی، چې د دوی په وينا د پاکستان مطلب لاله الا الله دی. دا چې تر کومه کچه پاکستان د خپل نامه ممثل او سپېڅلی هېواد دی او ترکومه حده هېواد کې اسلام، شريعت او لاله الا الله پلي او عملي شوی ښکاره او معلومه خبره ده. اسلام او مسلمانانو ته چې کوم زيان او تاوان دې تش په نامه اسلامي هېواد رسولی شاید بل کفري هېواد نه وي رسولی. مذهب يوازې سياسي آله ده چې د پوځيانو په واک کې د پاتې کېدو او نورو نامشروعو اهدافو د لاس ته راوړنو په موخه کارول کېږي. په اصل کې د پاکستان جوړښت د يو ستر پلان برخه وه چې دې کار سره د برېتانويانو اصل هدف د لوی هند زور ماتول و چې په آسيا کې لوی تاريخي، تمدني او اقتصادي ځواک و. دې کار سره نه يوازې هنديان بلکه گڼ شمېر مسلمانان هم مخالف و. په دې لړ کې مهاتما گاندي او خان عبدالغفار خان ډېره هڅه او وسه وکړل چې د هند د وېش مخه ونيسي، خو برېتانويانو د غم او ناسور دا بوټی لکه اسرائیل په

سيمه کې نال کړ او پاکستانی خنجر يې د هند په سينه کې وتومبه چې د دې بوټی میوه او پایلی اوس ښکاره لېدل کېږي.

د پاکستان بنسټگر محمد علي جناح (چې دوی ورته د يو اسلامي صوفي رتبه ورکوي او فايدا اعظم نوموي) يو سيکولر وکیل و چې ټول ژوند يې په لندن کې تېر کړی چې هلته په وکالت او سياست بوخت و. نوموړی په هندي يا اردو ژبه نه پوهېده. يواځې لور يې (دینا) يو زردشتي سره واده وکړ، او ټول ژوند يې په امريکا کې تېر او هملته په کال ۲۰۱۷ کې وفات شوه. خپله د جناح هدف د يو سيکولر هېواد جوړښت و. په دې پروژې کې مذهب يوازې د سياسي اېزار په توگه وکارول شو چې دې کار سره هندي مسلمانان وپاروي او هند په دوو برخو ووېشي. له بده مرغه دا پروژه د مذهب په کارولو کاميابه شوه. برېتانيا د خپلو موخو او اهدافو د لاس ته راوړنې له پاره د يوې اوږدې مودې راهيسې د اسلام او مذهب نوم په برياليتوب سره کاروي او دې کار سره يې تر اوسه گڼ شمېر هېوادونه تارومار کړي. وروستې مثال يې افغانستان دی چې په تېرو ۴۰ کلونو کې افغانان د اسلام او جهاد په نامه يو بل وژني او اصلي هدف او دښمن ترې پاتې دی. د برېتانيا دويمه بريالی وسله د دښمن د زور ماتولو په موخه د خلکو او ولسونو وپېشل دي. د مذهب، ژبه او توکم په نامه ولسونه او ملتونه په ډېرو برخو وېشي او خپل اهداف ترلاسه کوي. چې دا کار په عربي هېوادونو او هند کې بريالی و او په افغانستان کې هم اغېزمن واقع شو. چې له بدمرغه تر اوسه دا لړۍ روانه ده.

دا يو واقعيت دی چې د پاکستانی پوځيانو شمېر او ظرفيت د دې وړې جغرافيايې له اړتيا څخه لوړ دی. له دې ناندوله پوځي حجم له کبله د دې هېواد له نيم نه ډېره بوديجه پر پوځ لگول کېږي او پاتې کمه بوديجه د دې سترې جغرافيايې او ۲۴۰ ميليون وگړو له پاره ناکافي بلل کېږي. همدا وجه ده چې هرکال د پاکستان بوديجه کسر يا تاوان سره مخامخېږي. چې لويه برخه يې د فاسدو سياسيونو او بيوروکراتانو له خوا غېن کېږي. اوسنی پاکستانی رييس جمهور ښاغلي آصف علي زرداري د (ښاغلي ۱۰ فيصد) په نامه نړيوال شهرت لري (ياني نوموړی په هره پروژه کې ۱۰٪ امتياز غواړي). همداراز هر پاکستانی جنرال او سياستوال په عربي اماراتو او لوېديزو هېوادونو کې د ميليونونو ډالر په ارزښت جايدادونه او تجارتونه لري د بېلگې په ډول (Papa John, Bajco Group) چې د جنرال عاصم باجو ملکيت دی. په دې توگه عام ولس ورځ په ورځ بې وزله کېږي. دا لوی پوځ (Military Establishment) د خپل شتون د جواز له پاره تل خپل ولس له گاونډيانو څخه په ډار کې ساتي او د اسلام او د وطن دوستۍ د عاطفې ټکو په کارولو، تل د يو لوی پوځ په ارزښت او اړتيا ټينگار کوي. وخت نا وخته گاونډيانو سره مصنوعي شخړې جوړوي او فرضي دښمنان پالي. دا کار د پوځ د ستراتيژۍ يوه اړينه برخه ده، ترڅو ولس د دې بې فايدي لوی پوځ د شتون او د هغوی د بې خايه لگښتونو دروند بار ته اوږه ورکړي. په يوه طبيعي او نورماله ټولنه کې ولس اهميت او ارزښت لري او د حکومت يواځې موخه د ولسي وگړو آرامي او هوساينه وي. همدا راز پوځ د ولس په چوپړ کې وي او دنده يې يوازې د وطن ننگه او دفاع وي نه واکمني او سياست. خو د ډېرو تاريخي او سياسي شتونکو په آند پاکستان د پوځ له پاره جوړ شوی او ټول ولس او ملکي امکانات د پوځي نظام په چوپړ کې دی. د پاکستان په ډېرو تجارتي شرکتونو د پوځ قبضه ده لکه فوجي سيمينټ، عسکري بانک، سوپارکو، ښارگوټي (بحريه ټاون)، ډيفنس کالوني، واپدا او داسې نور په سلهاوو تجارتي شرکتونه د پوځ ملکيت دی. له همدې کبله د هر پاکستانی يواځې هيله دا ده چې په پوځ کې نوکري وکړي. له همدې امله د پوځ شمېر او لگښت ورځ په ورځ ډېرېږي. له همدې امله د ډېرو سياسي پښتانو په آند، د دې هېواد نوم بايد د پاکستان پرځای جنرالستان وای.

د پاکستان اقتصاد په اصل کې جنگي اقتصاد دی (Economy of war). او د دوی بقا او اقتصاد د خپلو گاونډيانو سره په دايمي شخړو او ناآراميو کې نغښتي ده. پاکستان د کال ۱۹۷۰م راهيسې د افغانانو د بربادۍ په پروژې کار پيل کړی. پاکستان تل د افغانستان د اقتصادي او نظامي ځواک د کمزورتيا او ړنگولو له پاره ناراضي افغانانو ته پناه ورکړې او هغه يې اعاشه او اباطه کړي او نظامي روزنه يې ورکړې. او بيا کله چې شوروي په افغانستان يرغل وکړ؛ نو د ځان له بېرې امريکايان او اروپايان وهڅول چې د افغانستان په وړاندو کې ورسره مرسته وکړي. د همدې له پاره يې د خپلو بادارانو په مرسته او مشورې جهادي تنظيمونه وروزل او پر افغانستان يې ورخوشي کړل چې په دې ترڅ کې ۴ تنظيمونه د يادوني وړ دي: حزب اسلامي، اتحاد اسلامي، جمعيت اسلامي او وروستې تنظيم د طالبانو تر لېبل لاندې چې مشران يې تر اوسه نامالوم او مجهول الهويت دي.

د افغان جهاد نه مخکې د پاکستان اقتصاد ډېر کمزوری و؛ خو جهادي پروژې سره پر پاکستان د ډالر او ريالونو باران وشو او د افغان کډوالو د مرستو په نامه يې، له ملگرو ملتونو څخه بشرپاله او د نړۍ له ځينو نورو شتمنو هېوادونو څخه نظامي مرستې ترلاسه کولې. پاکستان د دې مرستو يوه لويه برخه ځان ته سپموله او يوه لږه برخه به يې جهادي تنظيمونو ته ورکول. دا راز د افغان جهاد پيل سره د پاکستان غوا لنگه شوه. له يوې خوا د پاکستان د دفاع

له پاره وړيا افغانان جنگيدل او له بلي خوا د پاکستان نظامي او اقتصادي وضعيت پياوړی شو. دا چې په دې جگړه کې د اسلام پرځای د اسلام آباد گټه وه او ټول تاوان د افغانستان و؛ نو پاکستان کله هم نه غوښتل دا لاندې ختمه او د گټې دا گرم بازار سور شي؛ ځکه چې افغان جهاد سره د اسلام پر ځای اسلام آباد، آباد شو. په دې موده کې دوی وکولای شو چې د افغانانو او افغان جهاد له برکته خپل هېواد په اتومي ځواک بدل کړي.

پاکستان له يوې خوا افغانستان د اقتصادي او نظامي اړخه کمزوری کړ، له بلي خوا د افغانستان لږ نوره خاوره لاندې کړه او ورسره په فرهنگي او کلتوري غلا هم بوخت شو. وخت ناوخته پر افغانستان ترانزيتي لاره تړل او هند سره د افغانستان د تجارت مخه نيول. هرکال په زرهاوو ټن د افغانستان صادراتي توکي او تازه ميوې په تورخم او سپين بولدک کې د پاکستاني بنديز له امله ضايع کيږي. پاکستان د افغانستان ډېر مصنوعات لکه د غاليو صنعت خپل گڼي او د پاکستاني توکو او مصنوعاتو تر نامه لاندې صادروي. پاکستان د افغانستان د لېتيم په شان گرانبيبه زېرمې، لرغوني آثار، لرگي، ځنگلونو او د ډبرو سکاره د يوې اوږدې مودې راهيسې په غير قانوني ډول استخراج او ترې ناوړه گټه پورته کوي. همدا راز پاکستان نه غواړي چې افغانستان دې په خپلو سيندونو بندونه جوړ کړي او خپلې وچې مخکې خړوبې او برق توليد کړي. د افغانستان ميوزيم او تاريخي اسناد او آثار چور او تالان شول. همدا راز پاکستان د خپلو نيابتیانو په مرسته د بودا لرغونې مجسمه ونړوله. دا چې پاکستان د وياړ تاريخ، نوميالي توريالي نه لري؛ نو ځکه دوی د افغانستان د نومياليو او مشاهيرو نومونه په خورا سپين سترگي پر خپلو وسلو لگوي لکه غوري، ابدالي، غزنوي او داسې نور.

د افغانانو غيرت او شهامت يو تاريخي واقعيت دی. افغان کډوالو کله هم په پاکستان کې وړيا او خيراتي ژوند نه دی کړی. هغوی په پاکستان کې تل زيار او زحمت ايستی، کار او مزدوري کړې او د پاکستان په اقتصادي پياوړتيا کې فعاله ونډه اخيستی. او له بلي خوا تر اوسه بهر ميشته افغانان د خپلو کورنيو د اقتصادي مرستې په موخه پاکستان ته په ميليونهاوو ډالر او يورو لېږي. په اصل کې د افغانانو لخوا پاکستان ته د خارجي اسعارو لېږل، د پاکستان ناروغه اقتصاد سره مرسته کول دي. واقعيت خو دا دی چې د افغان کډوالو راتگ سره د پاکستان اقتصاد وده وکړه، صنعت او تجارت يې پياوړی شو. ناويلې دې نه وي چې يو گڼ شمېر پاکستاني وگړي اوس هم د افغانانو په نامه په لوېديزو هېوادونو کې ميشت او امتيازات ترلاسه کوي چې يوه بڼه بېلگه يې، د پاکستان پخوانی وزير اعظم بناغلی انوار الحق کاکړ دی، چې ډېره موده يې په لندن کې د يو افغان کډوال په صفت ژوند کړی او اقتصادي مراعات او امتيازات يې ترلاسه کړي دي. دريغی چې بناغلی کاکړ د نمک حالالی پاس ساتلی وای.

دا د تاريخ جبر دی او که د افغانانو بدمرغي، چې اوس هغه هندي پنجابيان چې د پلار او نېکه نومونه يې سنگه او مکرجي وو او د افغانانو له برکته مسلمانان شوي، اوس پر افغانانو د جهاد فتوي صادروي، پر افغانانو کلمې تازه کوي. کال تېر نه وي، چې د پاکستان د نظامي فابريکو څخه يو نوی ماډل جهادي تنظيم، د نوی لېبل سره مارکيت ته راځي او افغانان د اسلام او جهاد په نامه وژني. د افغانانو بدمرغي او بې وسي تر دې کچه رسېدلې، چې د يو ژوندي انسان پرځای، پر دوي مړي او تش نومونه او ليلونه حکومت کوي. او د چا مجال نشته چې اعتراض وکړي. د افغانستان دا اوسنی وضعيت د يو مسلمان گاونډي هېواد لورينه او تحفه ده. هيله ده چې افغانان د دې گاونډی هېواد د افغان وژني جهادي پروژې او نورو ښېگڼو او احساناتو پور هېر نه کړي!

د خپل لنډ تاريخ په اوږدو کې پاکستان تل خپلو محسنينو سره ناروا سلوک کړی. چا چې هم پاکستان سره بڼه يا احسان کړی حتما پېښمانه شوی او يا هم وژل شوی. د بېلگې په ډول د پاکستان بنسټگر محمد علي جناح چې پاکستانيان ورته ظاهرا ډېر احترام لري او د قايداعظم لقب ورکوي، په ډېر مشکوک ډول په امبولانس کې سا ورکړه. ويل کېږي امبولانس ناوخته ورسېد او بل دا چې په امبولانس کې تيل نه و. فاطمه جناح د پاکستان بنسټگر محمد علي جناح خور خاينه وبلل شوه او په ټاکنو کې ورسره ټگي او درغلي وشوه. دينواوډيا د پاکستان د بنسټگر محمد علي جناح لور چې د خپل هېواد نه بهر د کډوالۍ په ژوند کې کال ۲۰۱۷ کې وفات شوه. نواب اکبر خان بوگټی د بلوڅانو مشر، چې د هند د وېش پر مهال يې بلوچستان پاکستان سره يوځای کړ او څه موده د بلوچستان والي هم و، په کال ۲۰۰۶ م کې د پاکستان د پوځ له خوا ووژل شو. ذوالفقار علي بوټو د پاکستان وزير اعظم چې د پاکستان د ايتيمې وسلو بنسټگر بلل کېږي، په ټاکنو کې ورسره درغلي وشوه لومړی زنداني او وروسته د پوځيانو لخوا کال ۱۹۷۹ م کې پانسي شو. ډاکټر عبدالقدير خان د پاکستان هغه نامتو فزيکيوه چې د پاکستان د اتومي بم پلار بلل کېږي او پاکستان د نوموړي په هلوځلو اتومي ځواک شو، په خورا بې عزتۍ او بې وزلۍ په مشکوک ډول کال ۲۰۲۱ کې ومړ. عمران خان د پاکستان نامتو او د نړۍ وتلی د کرکټ ستوری او د پاکستان پخوانی وزير اعظم، بندي او سياسي گوند يې چې د پاکستان ترټولو ستر گوند دی، تحریم او غيرقانوني اعلان شوی. نواز شريف د پاکستان وتلی سياسي څېره چې ۳ ځلي د پاکستان وزير اعظم پاتې شوی او هرځل د پوځ له خوا بې واکه او تبعيد شوی دی. پاتې دي نه وي چې د پاکستان په تاريخ کې هېڅ

سیاسي گوند یا وزیر اعظم خپله قانوني موده نه ده بشپړه کړې او په مستقیم یا هم غیر مستقیم ډول د قاضیانو او محاکمو په مرسته له خپلي قانوني دندې گوښه شوی. داراز ډېر نوميالي پوهان او هنرمندان د ځان ژغورنې په موخه په بهرني هېوادونو کې د کډوالۍ ژوند کوي (د بېلگې په ډول فزیکوپه ډاکټر عبدالسلام، دیني عالم جاوید احمد غامدي، هنرمند عدنان سمیع، هنرمند استاد غلام علي او داسې نور).

د پاکستان نظامي او سیاسي څېرې اوس هم په دې خبرې معترف او یوه خوله دي چې په اصل کې د افغانستان د جهاد اصلي موخه د پاکستان دفاع و. که د روسانو یرغل مخه په افغانستان کې نه وی نیول شوی؛ نو آخري سټاپ به یې کراچی او گوادر کې و! او دا چې پنجابیان څومره جنگیالي او توریالي دي هغه ټولو ته معلومه او د پاکستان نظامي تاریخ یې گواهي ورکوي. په کال ۱۹۷۱م کې د هند سره د جگړې په ترڅ کې څه د پاڅه ۹۰۰۰۰ پاکستانی پوځیانو وسله پر مخکې کېښوده او په خورا ذلت او رسوايي هندیانو ته تسلیم شول. بله دا چې د هندي کشمیر نیمه برخه چې پاکستان په ولکه کې ده، هغه سیمه پښتنو قبایلو آزاده کړې. پاکستانی پوځ د خپل ۷۷ کلن تاریخ په اوږدو کې له رسوايي او ماتې پرته کومه نظامي بریا نه ده لاس ته راوړې. دوی یوازې په ترهگریزو او نیابتي پروژو کې مهارت لري او د گاونډیانو امنیت گواښي او په بدل کې اقتصادي امتیاز ترلاسه کوي. له بده مرغه د پاکستان نوی کهول معاشرتي علوم په څېر نصایي کتابونه لولي (چې ټول درواغ دي). د بېلگې په ډول د څاه د چونگینې نړۍ لېد یوازې د څاه چاپېریال دی. دا کهول د جگړې د وپجاری او د خپل رښتنی تاریخ او د افغانانو د لویې قربانۍ نه بی خبره دي. افغانانو د خپل گران هېواد د وپجارولو او د خپلو ۲ میلیونو پاکو شهیدانو د غوښو په بیه ځانونه د هغه وخت زبرځواک (شوروي اتحاد)، چې د ټولې مینځنۍ آسیا له فتحې وروسته افغانستان ته رسېدلې و، په خورا میرانه د تورو پنجابیانو پر وړاندې ځانونه سپر، سپېلنی او بلاگردان کړل او په خپلو لاسونو یې خپل هېواد خاورو سره خاورې او په میلیونونو نازولي افغانان یې بې کوره، بې وزله او کډوالۍ ته اړ کړل. چې اوس د نړۍ په گوټ – گوټ کې خواره واره په بې کسی او بې وزلۍ کې پراته دي. دا افغانان چې د پاکستان د ناپاکو ارادو او د خپل انجام نه بی خبره و، په خورا اخلاص جهاد وکړ او پاکستان یې د شوروي اتحاد د یرغل څخه وژغوره. (ناويلي دي نه وي چې اصل کې د شوروي اتحاد افغانانو سره کومه تریگني یا دښمني نه وه؛ بلکه غوښتل چې ځان پاکستان او گرمو اوبو ته ورسوي، خو افغانانو یې لاره ډبه کړه او مانع شول. افغانانو کولای شول چې لاره ور خلاصه او پنجابیان خپل دفاع خپله کړي وای (سېلاب جاني اور پنجاب جاني)، یانې پنجاب پوه شه او سېلاب پوه شه. که مونږ شوروي ته لاره ورکړې وای؛ نو مونږ به لېوانو نه و خورلي. حد اقل دومره خوار او ذلیل به نه و لکه چې نن یو. دوه میلیونه شهیدان، وطن لوټي-لوټي. افغانستان په نړۍ کې بې عزته او بی حیثیته شو. نن افغاني پاسپورټ د نړۍ تر ټولو بې اعتباره پاسپورټ پېژندل کېږي. پخوا به افغانان بې ویزې اروپا ته تجارت، سفر او تگ راتگ کاوه. خو نن افغانان د پاکستان ویزه نه شي ترلاسه کولای او افغان کډوال په خورا بې عزتۍ د پاکستان څخه رټل او شړل کېږي. نن د ټولو مېنځني آسیایي هېوادونو وضعیت د افغانستان څخه په مراتبو ښه دی او تراوسه په اسلام او خپلي عقېدي ټینګ ولاړ دي.

اوس چې پاکستان خپل یوه برخه ستراتیژک، نظامي، سیاسي او اقتصادي اهداف ترلاسه کړي. لومړی یې پر افغانانو پوله وټرله، او بیا یې په خوارۍ وشرل. پخوا به چا پاکستان ته وریا سفر نه کاوه، خو اوس یوه پاکستانی ویزه په زړه او ډالر پلورل کېږي او په ډېرو واسطو او ننواټو ترلاسه کېږي. او بله خوا هغه افغاني کډوال چې د دوی د پاکستان سپر او بلاگردان و، او د پاکستان د دفاع او ژغورنې لویه کارنامه یې تر سره کړې وه، اوس په ډېرې بې پټۍ او بې عزتۍ د پاکستانیانو لخوا چې ځان ته به یې د انصار مدینه نسبت کولو، ویستل کېږي. اوس دا انصار مدینه افغان مهاجرین له خپلو کارونو او کورونو څخه په زوره باسي. افغان کډوال حق نه لري چې خپله شمېتني له ځانه سره یوسي. که دا د اسلام ټیکه داران، انصار مدینه او د اسلام پتنگان او گل خانان چې د خپل تاریخ او فرهنگ نه پردي او بې خبره پاتې دي، لږ زیار وباسي او د افغان جهاد تاریخ، د پاکستانی جنرالانو کتابونه او اعترافي ویناوې واورې (لکه جنرال ضیاءالحق، جنرال اختر عبدالرحمن، جنرال مشرف)، او د افغانستان په بربادۍ او تباهی کې د خپلو مشرانو رول او لاسوهنه و ارزوي؛ نو کله به هم د افغانانو د قربانۍ لوی احسان هېر نه کړي. که د افغانانو مېرانه او جهاد نه وای، اوس به د پاکستانی مشرانو د نومونو په پای کې (وف) ټکي اضافه شوي وای. لکه څنګه چې د مېنځني آسیایي هېوادونو د وګړو د نامه په پای کې (وف) لیکل کېږي. د بېلگې په ډول د بناغلی انوارالحق کاکړ نوم به اوس شاید کاکړوف و. دا چې نمک حرام څوک دي، باید ځان وپېژني. ویل کېږي چې کور بار منزل ته نه رسېږي. اوس به گورو چې د پاکستان دا کور بار منزل ته رسي او که به د خپلو غلطو پالیسیو دروند بار لاندې دفن شي؛ دا خبره به وخت جوتوي. د یو یهودي ریاست (اسرائیل) نه شاید کېله و نه شي، خو د یو هم مذهبه، مسلمان، انصارمدینه او د اسلام د ټېکي دار نه د یو گاونډي په توګه هر ورو مرو کېله کېږي.

د پردیو د جگړو یوه ځانگړتیا دا ده چې په دې جگړه کې تل د بل اوره کارول کېږي. هرکله چې اوره سنا او توپک پردی وي؛ نو پوه شه چې جنګ پردی دی. هرڅوک چې د پردیو د گټو له پاره جنګېږي، هغوی به د افغانستان او اوکراین په څېر وي. پردی یوازې سنا اوږې ته اړتیا لري. اوکراین هم دا تېروتنه وکړه او خپل ګلالی وطن یې له خاورو سره سم او د ۲ کلنو په اوږدو شاوخوا نیم میلیون بنکلي ځوانان د مرګ منگلو ته وسپارل او اوس سولې او پخلاينې ته ليوالتيا بنايي. ښه به دا وو چې بې پرې پاتې وای او د پردیو توپک ته یې اوره نه وای ورکړای. همداراز ویل کېږي د پردی کټ تر نېمې شپې وي. چې کله هدف حاصل شي، نه کټ وي او نه هم توپک. هم دا کار له افغانانو سره وشوه اول توپک ترې واخيستل شو او اوس کټ ترې اخیستل کېږي (افغان کډوال له پاکستانه شړل کېږي).

خدای دې وکړي چې دا بېده قام اوس وینس شي. یوازې د اسلام او د جهاد په نامه د هرچا جگړې ته اوره ورنه کړي (جهاد افغانستان دفاع پاکستان). امپریالیزم تل د خپلو اهدافو او گټو د لاس ته راوړلو په موخه د لږکیو او مظلومو قامونو د مشروع خوځښت او غوښتنو ملاتړ او ورسره نظامي او اقتصادي مرسته کوي او دا راز هغوی پاڅون او جگړو ته هڅوي. دې کار سره دوی په غیرمستقیم او ارزانه ډول خپل اهداف ترلاسه کوي. او کله چې خپل اهداف ترلاسه کړي؛ نو دا بې وسه خلک بې آسري په ډاگ پرېږدي. د بېلګې په ډول: خپلواکي، دیموکراسي، انساني حقوق، د ښځو حقوق، د بیان آزادي، مذهبي آزادي، د لږکیو حقوق او داسې نور چې ظاهراً اخلاقي او انساني بڼه لري. وخت د دې رارسېدلی چې افغانان خپل او پردی، دوست او دښمن وپېژني، او له دې وروسته له پردیو څخه یوازې قلم واخلې نه توپک.

پای